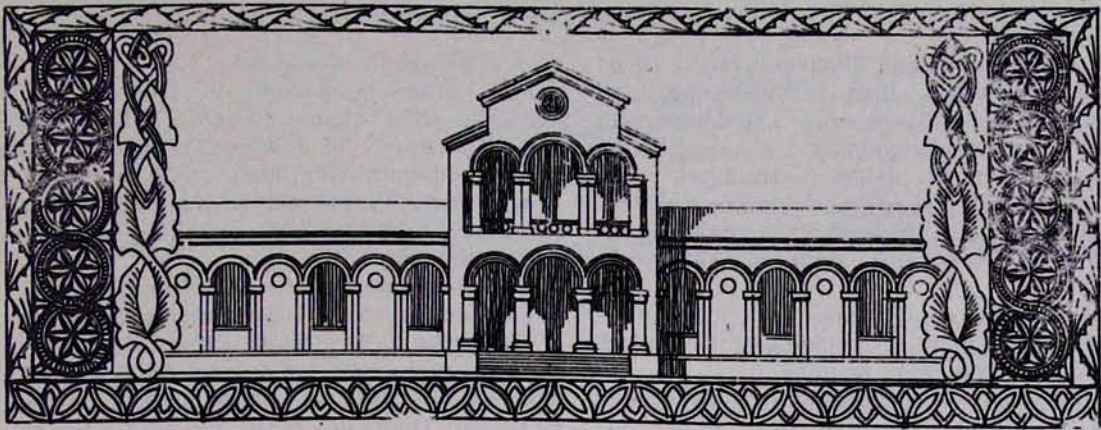

ՍԻԱՄԱՆԹՈՅԻ ԾՆՆԴՅԱՆ 100-ԱՄՅԱԿԻՆ ՆՎԻՐՎԱԾ
ԳՐԱԿԱՆ—ԵՐԱԺԾՏԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈ ՀՈԳԵՎՈՐ
ԾԵՄԱՐԱՆԻ ՀԱՐԿԻ ՏԱԿ

Սույն թվականի մարտի 23-ին, ուրբաթ օրը, երեկոյան ժամը 20.30-ին, հոգևոր ճեմարանի հանդիսությունների դահլիճում տեղի է ունենում արևմտահայ մեծանուն բանաստեղծ Սիամանթոյի (Աստու Յարճանյան) ծննդյան 100-ամյակին նվիրված գրական-երաժշտական երեկո:

Երեկոն կազմակերպել էին հոգևոր ճեմարանի ավարտական Գ լսարանի սարկավագ ուսանողները:

Երեկոյին ներկա էին Վեհափառ Հայրապետը, տ. Սիոն և տ. Հուսիկ արքեպիսկոպոսները, Մայր Աթոռի միաբանությունը, հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմը և այլ հյուրեր:

Երեկոն սկսվում է խմբովին արտասանված «Հայր մեր»-ով: Ապա ճեմարանի ուսանողական երգչախումբը կատարում է «Ճեմարանի քաղերգ» խմբերգը:

Այնուհետև երեկոյի բացման խոսքով հանդես է գալիս Գ լսարանի ուսանող Վաչագան արկ. Ավետիքյանը, որը նշում է.

«Վերջերս մեր ժողովուրդը մայր հայրենիքում և սփյուռքում մեծ ոգևորությամբ տոնեց իր վաստակաշատ գավակ, արևմրտահայ գրականության պանծալի դեմքերից մեկի՝ բանաստեղծ Սիամանթոյի ծննդյան մեկուարուս հոբելյանը:

Այնուամենայնիվ, գրական մկրտությունը Կ. Պոլսում ստացած և Ապրիլյան եղեռնին

զոհված մեծ բանաստեղծը, որպես մի երեկույթ, որպես մի լուսատու աստղ, հայտնվեց հալ գրականության երկնակամարում և իր ստեղծագործական վաստակով հայրենասիրական շունչ ու ոգի հաղորդեց հայ սերունդներին:

Իր գրական ստեղծագործության բովանդակությամբ, իր տաղանդի հզորությամբ և շքեղությամբ արևմտահայ գրականության մեջ առանձնահատուկ տեղ է գրավում Սիամանթոն:

«Բոցավառ տաղանդ»,—այսպես է բնութագրել Սիամանթոյին հայ անվանի վիպասան Ալ. Ծիրվանզադեն: Նա իր ստեղծագործական վարպետությամբ դարձավ մեր ինքնատիպ քերթողական արվեստի պալծառ ներկայացուցիչներից մեկը:

Մեծանուն բանաստեղծը այսօր մեզ հետ է: Նրա ստեղծագործության լավագույն ավանդները ապրում են՝ արգասավորելով սերունդների գրական աշխատանքը: Սերունդները չեն կարող մոռանալ այս տաղանդաշատ բանաստեղծին, որն իր բոցեղեն արվեստով դարերի համար քանդակել է ազգային տառապանքի պատկերը, երգել հալ ժողովրդի տառապանքն ու հայրենասիրական ոգին:

Բացման խոսքից հետո հրավիրվում է օրվա բանախոս, հոգևոր ճեմարանի Գ լսարանի ուսանող Հովսեփ արկ. Պալըզյանը,

որը սպառիչ կերպով ներկայացնում է Սիամանթոյի կյանքը, նրա ստեղծագործական հարուստ ժառանգությունը, միաժամանակ վերլուծելով բանաստեղծի «Հույսի ճամփան», «Դարերու վրեժը», «Մահվան տեսիլք», «Դաշույն», «Որդին իր հորը», «Ափ մը մոխիր հայրենի տուն», «Գլուտին փառքը» և մի շարք այլ ստեղծագործություններ:

Բարեշնորհ սարկավազը իր բանախոսությունը ավարտում է Սիամանթոյին ողողված մեծարման հետևյալ խոսքերով.

«Իրոք անմահ է Սիամանթոն, մի մշտավառ հուր-հոգի է նա, մի հզոր շունչ, իր մտքով, հույզերով, բանաստեղծական տարերքով և վարպետությամբ զարմանալի մի անհատականություն: Դարեր շարունակ փայլելու է նրա տաղանդն ու արվեստը, հայ մտքի պատվանդանի վրա և ասելու՝ իր խոսքը: Նահատակ բանաստեղծի մահվանից տասնյակ տարիներ են անցել, սակայն այդ տարիները եղել են ոչ թե մոռացումի, այլ նրա գեղարվեստական երկերի տարածման տարիներ»:

Բանախոսությունից հետո գեղարվեստական բաժնում կատարվում են արտասանություններ Սիամանթոյի մի շարք ստեղծագործություններից: Այսպես՝ Վաչագան սրկ. Ավետիքյանը (Գ լսարան), Հայկ Չիլինգարյանը (Բ լսարան), Պետրոս Ասողկյանն ու Թորոս Մելեմկիչյանը (երկուսն էլ Գ դասարան) և Վիգեն Քեչեջյանը (Ա դասարան) հաջորդաբար արտասանում են «Գլուտին փառքը», «Նամակ, եղբայրն իր եղբորը», «Հարսին երագը», «Ափ մը մոխիր հայրենի տուն» և «Արցունքներս» բանաստեղծությունները:

Երեկոյի երաժշտական բաժնում կատարվում են խմբերգեր, մեներգեր և դաշնամուրային նվագներ:

Խմբերգերից՝ Կոմիտաս վարդապետի

«Ով մեծաքանչ դու լեզու», «Ով հայկազունք», «Բամ փորոտան» և Մակար Եկմալյանի «Տէր կեցո» ստեղծագործությունները կատարում են ճեմարանի ուսանողները՝ դեկավարությամբ ճեմարանի ելույթական երաժշտության դասախոս, հանրապետության վաստակավոր արտիստ Խորեն Մելիսանեջյանի:

Կոմիտաս վարդապետի «Անտունի», «Լե լե յաման», «Ծրն էր ուրբաթ», «Կաքավիկ» և Մ. Եկմալյանի «Կեցցե Զեյթուն» մեներգերը հաջորդաբար կատարում են Վահրամ սրկ. Տերտերյանն ու Վաչագան սրկ. Ավետիքյանը (երկուսն էլ Գ լսարան), Հայկ Չիլինգարյանը (Բ լսարան), Արա Դաքեայանը (Գ դասարան) և Արա Բոյաջյանը (Ա դասարան):

Արամ Խաչատրյանի «Տոկատուն», Բախի «Ֆա մաժոր ֆուգան», «Հայկական պար» և «Ֆրանսիական երգ» ստեղծագործությունները դաշնամուրի վրա կատարում են Խաչիկ սրկ. Մարտիրոսյանը (Գ լսարան), Թորոս Մելեմկիչյանն ու Արա Դաքեայանը (երկուսն էլ Գ դասարան) և Սարգիս Գոտուզյանը (Ա դասարան):

Երեկոյի ավարտից առաջ, Վեհափառ Հայրապետի անունից, իր օրհնության և գնահատանքի խոսքն է ասում տ. Սիոն արքեպ. Մանուկյանը՝ ողողված ճեմարանի տեսչությանը, դասախոսական կազմին, ուսանողներին և հատկապես գրական-երաժշտական հաճելի երեկոն կազմակերպող Գ լսարանի սարկավագներին՝ ցանկանալով նրանց հարատևող ուժ, կորով և հույս՝ իրենց կյանքի և հատկապես Հայաստանիս հեղինակ ծառայության նվիրական օրծի ճանապարհին:

Երեկոն ավարտվում է Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով:

ՎԱՉԱԳԱՆ ՍՐԿ. ԱՎԵՏԻՔՅԱՆ

